

Na današnji dan hrvatske snage povukle se prema središtu Vukovara

Āetiri dana prije konaènog pada grada heroja Vukovara u ruke agresora, JNA je uspjela uz potporu raznih paravojnih srpskih dobrovoljaèkih postrojbi u potpunosti presjeæi put izmeðu Borova Naselja i Vukovara, èime je grad presjeèen na dva dijela. Hrvatske snage su potisnute prema središtu Vukovara, prema bolnici, Policijskoj upravi i Zapovjedništvu obrane grada gdje su se zadnjih par dana grèevito borile protiv nadmoænijeg neprijatelja.

Hrvatske snage su na poèetku sukoba u kolovozu 1991-e imale oko 800 pripadnika MUP-a Vukovara i Varaždina, NZ Vukovara, 4. bojne 3. "A" brigade ZNG-a, skupina 1 "A" brigade ZNG-a, te skupina od 58 pripadnika HOS-a. Snažnom obranom i herojskom otporom broj branitelja je narastao na oko 1.800 do najviše 2.000 ljudi u samom gradu, dok ih je na cijelom bojištu tog dijela Hrvatske bilo najviše 6.700 pred sam pad grada. Ukupan broj oklopno mehaniziranih sredstava takoðer pred sam pad grada na cijelom bojištu bio je: 26 tenkova i oklopnih transportera, 52 topa do 100 mm, 32 topa preko 100 mm, 1 VBR te 68 minobacaèa.

Te brojke su bile uvelike malobrojnije nego ono s èim je raspolagala JNA. Vojni povjesnièar Davor Marijan tvrdi da je Vukovar napadala gardijska brigada koja je konstantno imala oko 3500 ljudi, a sudjelovali su i dijelovi drugih brigada, grad je rijetko kad napadalo više od 10-12 tisuæa ljudi s dva tri oklopna bataljuna i par divizijuna topništva. Neke druge procjene govore kako je stalno brojno angažiranih vojnika koji su napadali sam grad bio oko 30.000, èemu treba pribrojati 1.600 tenkova i oklopnih transportera, 980 oruða zemaljskog topništva, 350 protuzrakoplovnih topova sa 750 cijevi za djelovanje po zemaljskim ciljevima. Ukupan broj agresorskih vojnika na vukovarskom bojištu pred pad grada procjenjuje se na oko 80.000. Za osvajanje Vukovara JNA je angažirala ukupno 11 brigada operativne vojske, od èega je devet oklopno - mehaniziranih, uz postrojbe Teritorijalne obrane Srbije i pobunjenih hrvatskih Srba, te paravojnih dragovoljaèkih postrojbi kao što su Arkanovci i Šešeljevci, te niz drugih pripadnika srpskih milicija i dobrovoljaca. Najveæi problem za srpske snage je bio slab odaziv u Srbiji te što pripadnici drugih nacija u tadašnjoj JNA nisu željeli ratovati za velikosrpske ideje, što je stvorilo ogroman problem s moralom.